

آثار اسراف کردن

إِنَّ السَّرْفَ يُورِثُ الْفَقْرَ وَ إِنَّ الْقَصْدَ يُورِثُ الْغِنَى
اسراف موجب فقر می شود و میانه روی ثروتمندی ایجاد می کند.
وسائل الشیعه، ج ۱۵، ص ۲۵۸

بهترین دوست

أَمَّا أَوْلِيَايَ الَّذِينَ سَلَّمُوا لِأَمْرِنَا وَ اتَّبَعُوا آثَارَنَا وَ اقْتَدَوْا بِنَا فِي كُلِّ أَمْرٍ
دوستان من کسانی اند که تسلیم فرمان مایند و از آثار ما پیروی می کنند
و در همه ی امورمان به ما اقتدا می کنند.
تمف العقول، ص ۳۰۹

کار

قِيلَ لَهُ: عَلَى مَاذَا بَنَيْتَ أَمْرَكَ؟ فَقَالَ: عَلَى أَرْبَعَةِ أَشْيَاءَ: عَلِمْتُ أَنَّ عَمَلِي لَا يَعْمَلُهُ غَيْرِي،
فَاجْتَهَدْتُ، وَ عَلِمْتُ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مُطَّلِعٌ عَلَيَّ، فَاسْتَحْيَيْتُ، وَ عَلِمْتُ أَنَّ رِزْقِي لَا يَأْكُلُهُ
غَيْرِي، فَاطْمَأَنَنْتُ، وَ عَلِمْتُ أَنَّ آخِرَ عَمْرِي الْمَوْتُ، فَاسْتَعَدَدْتُ
به امام صادق(علیه السلام) گفتند: کار خود را بر چه پایه ای بنا گذاشتی؟
فرمود: بر چهار چیز: دانستم که کار مرا، جز خود کسی انجام نمی دهد،
پس تلاش کردم، دانستم که خداوند متعال بر من آگاه است، پس حیا
کردم، دانستم که رزق مرا دیگری نمی خورد، پس اطمینان یافتم، و
دانستم که پایان عمر من، مرگ است، پس آماده شدم.
بهارالانوار، ج ۷۵، ص ۲۲۸

از شیعیان ما نیست، کسی که...

لَيْسَ مِنْ شِيعَتِنَا مَنْ قَالَ بِلِسَانِهِ وَ خَالَفَنَا فِي أَعْمَالِنَا وَ آثَارِنَا
از شیعیان ما نیست، کسی که به زبان دم از ما بزند، ولی در اعمال و آثار
ما، با ما مخالفت کند.
بهارالانوار، ج ۸، ص ۱۶۴

ملعون است...

مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ عَالَمٌ يَوْمَ سُلْطَانًا جَائِرًا مَعِينًا لَهُ عَلَى جَوْرِهِ
ملعون است، ملعون است دانشمندی که سراغ فرمانروای ستمگر برود و
یاور او در ستمگریش باشد.
کنزالفوائد، ج ۱، ص ۱۵۰

رضایت خالق از مخلوق

مَا عَلَيْكَ أَنْ تَكُونَ مَذْمُومًا عِنْدَ النَّاسِ، إِذَا كُنْتَ عِنْدَ اللَّهِ مَحْمُودًا
تو را چه باک، از این که نزد مردم ناپسند باشی، آن گاه که پیش خداوند،
پسندیده ای.
تمف العقول، ص ۳۵۷

خداوند مهربان و غفور

أَرْجُ اللَّهَ رَجَاءً لَا يَجْرِيكَ عَلَى مَعْصِيَتِهِ، وَ خَفَهُ خَوْفًا لَا يُؤْسِكُ مِنْ رَحْمَتِهِ
به خداوند امید داشته باش، امیدی که تو را بر معصیت و گناه، گستاخ
نسازد. و از او بترس، ترسی که تو را از رحمتش ناامید نکند.
تمف العقول، ص ۳۰۴

طمع

مَا أَقْبَحَ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ تَكُونَ لَهُ رَغْبَةٌ تَذُلُّ
چه زشت است برای مؤمن که رغبت و خواسته ای داشته باشد که او را
ذلیل و خوار کند.
کافی، ج ۲، ص ۳۲۰

بهترین روزه داری

إِذَا صُمْتَ فَلْيَصُمْ سَمْعَكَ وَ بَصْرَكَ وَ شَعْرَكَ وَ جِلْدَكَ
هر گاه روزه گرفتی، پس گوش، چشم، مو و پوستت نیز روزه باشد.
فروع کافی، ج ۴، ص ۸۷

ویژگی های مؤمن

الْمُؤْمِنُ إِذَا غَضِبَ لَمْ يُخْرِجْهُ غَضَبُهُ عَنِ الْحَقِّ، وَ إِذَا رَضِيَ لَمْ يَدْخِلْهُ رِضَاهُ فِي الْبَاطِلِ، وَ إِذَا
قَدَّرَ لَمْ يَأْخُذْ أَكْثَرَ مِنْ حَقِّهِ
مؤمن هر گاه خشمگین شود، غضبش او را از حق بیرون نمی برد. و
هر گاه خرسند و راضی شود، خوشنودی اش او را به باطل نمی کشاند. و
هر گاه قدرت یابد، بیش از حق خودش بر نمی دارد.
بهارالانوار، ج ۷۵، ص ۳۵۵

نیکی به پدر و مادر

بَرُّ آبَاءِ كُمْ يَبْرِكُكُمْ أَبْنَاءَ كُمْ وَ عَفْوًا عَنِ نِسَاءِ النَّاسِ، تَعْفٌ نِسَاؤُكُمْ
به پدرانتان نیکی کنید، تا فرزندانتان هم به شما نیکی کنند و نسبت به
زنان مردم عفت داشته باشید، تا زنان شما هم عقیف و پاکدامن بمانند.
تمف العقول، ص ۳۵۹

زمانه ی جور

إِذَا كَانَ الزَّمَانُ زَمَانِ جَوْرٍ وَ أَهْلُهُ أَهْلُ غَدْرِ فَالطَّمَانِينَةُ إِلَى كُلِّ أَحَدٍ عَجَزٌ
هر گاه زمانه، زمانه ی جور باشد و مردم آن زمان اهل نیرنگ باشند،
اطمینان کردن به هر کس، ناتوانی است.
بهارالانوار، ج ۷۵، ص ۲۳۹

اصلاح خویش

أَحَبُّ إِخْوَانِي إِلَيَّ مَنْ أَهْدَى إِلَيَّ عَيْبِي
محبوب ترین برادرانم نزد من کسی است که عیب های مرا به من به
عنوان «هدیه» باز گوید.
کافی، ج ۲، ص ۶۳۹

میزان عقل و شعور انسان

ثَلَاثَةُ أَشْيَاءَ تَدُلُّ عَلَى عَقْلِ فَاعْلِهَا: الرَّسُولُ عَلَى قَدَرٍ مَنْ أَرْسَلَهُ، وَ الْهَدْيَةُ عَلَى قَدَرٍ
مَهْدِيهَا، وَ الْكِتَابُ عَلَى قَدَرٍ كَاتِبِهِ
سه چیز بر عقل صاحبان آنها دلالت می کند: فرستاده، قدر موقعیت
فرستنده را نشان می دهد. هدیه، نشانه قدر و خرد هدیه دهنده است. و
نوشته و نامه، نشانه ی عقل نویسنده ی آن است.
تمف العقول، ص ۳۲۲

آثار سبک شمردن نماز

لَا يَنَالُ شَفَاعَتَنَا مَنْ اسْتَخَفَّ بِالصَّلَاةِ
هر کس نماز را سبک بشمارد، بشفاعت ما دست نخواهد یافت.
فروع کافی، ج ۳، ص ۲۷۰

عدالت

إِنَّ مِنْ أَعْظَمِ النَّاسِ حَسْرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مَنْ وَصَفَ عَدْلًا ثُمَّ خَالَفَهُ إِلَى غَيْرِهِ
پشیمان ترین شخص در روز قیامت، کسی است که برای مردم از عدالت
سخن بگوید، اما خودش به دیگران عدالت روا ندارد.
وسائل الشیعه، ج ۱۵، ص ۲۹۵

چهل حدیث

چهل حدیث امام صادق علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نفس انسان

اجعل نفسك عدواً تجاهده و عاربه تردّها

نفس خودت را دشمنی قرار بده، که با آن مبارزه می کنی و عاریه ای بشمار، که آن را برمی گردانی.

تمف العقول، ص ۱۴۳

نیکی به مردم

المعروف هديه من الله الى عبده، و ليس كل من يحب أن يصنع المعروف إلى الناس يصنعه و لا كل من رغب فيه يقدر عليه

نیکی (به مردم) هدیه ای از سوی خداوند به بنده اش است و چنان نیست که هر که دوست دارد به مردم نیکی کند، آن را انجام دهد، و چنان نیست که هر کس علاقه به کار نیک داشته باشد، بر آن قادر شود.

تمف العقول، ص ۱۳۳

پیوند میان برادران دینی

التواصل بين الاخوان في الحضر التزاور، و التواصل في السفر المكاتبه

پیوند میان برادران دینی در وطن، دیدار و در سفر، نامه نگاری است.

بهارالانوار، ج ۷، ص ۲۴۱

حسابگر نفس

حق على كل مسلم يعرفنا أن يعرض عمله في كل يوم و ليئه على نفسه، فيكون محاسب نفسه

بر هر مسلمانی که ما را می شناسد (و ما را به رهبری قبول دارد) سزاوار است که هر روز و شب، عمل خود را بر خویش عرضه بدارد و حسابگر نفس خویش باشد.

تمف العقول، ص ۱۰۱

سکوت

لا يزال العبد المؤمن يكتب محسناً مادام ساكناً. فإذا تكلم، كتب محسناً أو مسيئاً

پیوسته بنده مؤمن، نیکوکار نوشته می شود و محسوب می گردد، تا وقتی که ساکت باشد. ولی آن گاه که سخن گفت، یا نیکوکار یا بدکار نوشته می شود.

ثواب الأعمال، ص ۳۶۴

اهمیت سلام کردن

من بدء بكلام قبل سلام فشلا تجيبوه

هر کس پیش از سلام دادن، آغاز به سخن کرد، جوابش ندهید.

تمف العقول، ص ۲۴۵

علت مرگهای ناگهانی

يعيش الناس باحسانهم أكثر مما يعيشون بأعمارهم، و يموتون بدنوبهم أكثر مما يموتون بأجلهم

مردم به سبب احسان خود، بیشتر زندگی می کنند تا به سبب عمرشان و به دلیل گناهانشان بیشتر می میرند تا به خاطر اجلهایشان.

بهارالانوار، ج ۵، ص ۱۴۰

نیت در شروع کار

ما ضعف بدن عما قويت عليه النية

چون نیت بر انجام کاری قوی باشد هیچ بدنی احساس ضعف و ناتوانی نمی کند.

من لا يضره الفقيه، ج ۴، ص ۱۴۰

دام شیطان

إن للشيطان مصادب يصطاد بها، فتحاموا شباكه و مصادبه

به درستی که شیطان دامهایی دارد که با آن شکار می کند، پس، از تور و دامهای شیطان برحذر باشید و دوری کنید.

تمف العقول، ص ۱۰۲

بصیرت

العامل على غير بصيره كالسائر على غير طريق، فلا تزيد سرعة السير إلا بعداً کسی که بدون «بصیرت» عمل می کند، همچون زنده ای است که در بیراهه می رود؛ پس هر چه سریع تر رود، از مقصد دورتر می شود.

تمف العقول، ص ۱۲۲

قلب

القلب حرم الله، فلا تسكن حرم الله غير الله

دل، حرم خداست. پس در حرم خدا غیر خدا را ساکن مکن.

جامع الأفیاء، ص ۱۸۵

دانستن حلال و حرام

ليت السباط على رؤوس أصحابي حتى يتفقوا في الحلال والحرام کاش، تازیانه بالای سر اصحاب من بود، تا در حلال و حرام،

دین شناس شوند.

المماسن، ج ۱، ص ۳۵۸

رهایی از شبهات

العالم يزمانه لا تهجم عليه اللوايس

آن کس که به زمان خویش دانا و آشنا باشد، شبهات به او

هجوم نمی آورند.

تمف العقول، ص ۳۵۶

حق مسلمان

حق المسلم على المسلم أن لا يشبع و يجوع أخوه

حق مسلمان بر مسلمان آن است که خودش سیر نباشد و برادرش

گرسنه بماند.

کافی، ج ۲، ص ۱۷۰

دوست داشتن

أحبوا للناس ما تحبون لأنفسكم

برای مردم دوست بدارید آنچه را برای خودتان دوست می دارید.

تمف العقول، ص ۳۳۵

پارساترین مردم

أورع الناس من وقف عند الشبهه؛ أعبد الناس من أقام الفرائض؛ أزهد الناس من ترك الحرام؛ أشد الناس اجتهاداً من ترك الذنوب

پارساترین مردم کسی است که در برخورد با شبهه، توقف و درنگ کند؛ عابدترین مردم کسی است که واجبات را برپا دارد؛ زاهدترین مردم کسی است که حرام را ترک کند و کوشاترین مردم کسی است که گناهان را ترک کند.

بهارالانوار، ج ۷، ص ۱۹۲

کم بودن مهریه

إن من بركة المرأة قلبه مهرها

از برکت و خجستگی زن، آن است که مهریه اش کم باشد.

من لا يضره الفقيه، ج ۳، ص ۲۵۴

زکات دانش

إن لكل شيء زكاة، و زكاة العلم أن يعلمه أهله

هر چیزی زکاتی دارد، و زکات دانش آن است که عالم، آن را به اهلسش تعلیم دهد.

تمف العقول، ص ۱۲۴

اسلام

الاسلام عريان، قلباسه الحياء، و زينته الوقار و مروءته العمل الصالح و عماده الورع اسلام، عريان است. لباس آن شرم و حیاست، زینت آن وقار است، جوانمردی آن عمل صالح است و ستون آن پارسایی است.

تمف العقول، ص ۷۰

عزت

من أراد عزاً بلا عشيره و غنى بلا مال و هيبه بلا سلطان فليبتقل عن ذل معصية الله إلى عز طاعته

هر کس عزت بدون عشیره و فامیل و ثروت بدون مال و هیبت بدون حکومت و قدرت می خواهد، پس، از ذلت معصیت خدا بیرون آید و به عزت اطاعت خدا وارد شود.

بهارالانوار، ج ۷، ص ۱۹۲

ایمان کامل

ثلاث من كن فيه استكمل الايمان: من اذا غضب لم يخرجه غضبه من الحق، و اذا رضى لم يخرجه رضاه إلى الباطل، و اذا قدر عفا

سه چیز است که در هر که باشد، ایمانش کامل است: کسی که وقتی خشمگین شد، خشمش او را از حق، بیرون نبرد و هرگاه خرسند شد، رضا و خشنودیش او را به سوی باطل نکشاند و هرگاه توانا شد، عفو کند.

بهارالانوار، ج ۷، ص ۲۰۶

نشانه اسرافکار

للمسرف ثلاث علامات: يشتري ما ليس له، و يلبس ما ليس له و ياكل ما ليس له

اسرافکار سه نشانه دارد: چیزی می خرد که در شأن او نیست؛ چیزی می پوشد که در شأن او نیست؛ چیزی می خورد که در شأن او نیست.

تفسیر نورالتقلین، ج ۱، ص ۷۷۲

پلیدی خشم

الغضب مفتاح كل شر

خشم، کلید هر بدی است.

کافی، ج ۲، ص ۳۰۳

فقر و دشمنی

أربعة أشياء، القليل منها كثير: النار، و العداوة، و الفقر و المرض

چهار چیز است که اندک آن نیز بسیار است: آتش، دشمنی، فقر و بیماری.

بهارالانوار، ج ۷، ص ۲۳۷